Aileen

De elfjarige Aileen kwam bij ons omdat haar baasje ernstig ziek was geworden. De fokker had haar teruggenomen, maar alras bleek dat dat toch eigenlijk ook geen optie was.

WaarderingNog niet gewaardeerd
Stel een vraag over dit artikel

Aileen moest apart in een kamer gehouden worden, want het boterde in het geheel niet tussen haar en de andere honden. Uiteraard geen toestand.

Aileen ging in opvang bij iemand die twee gezellige reuen had, en, niet onbelangrijk, heel veel ruimte. Dat leek ons een prima plek voor Aileen om een beetje tot zichzelf te komen.

Dat bleek een langzaam proces, maar uiteindelijk ontdooide Aileen toch beetje bij beetje. Met de aanwezige reuen had ze geen enkel probleem en de heren leken haar eigenlijk wel te begrijpen.

Omdat het zo'n langzaam proces was, stelden we de bemiddeling steeds weer wat uit. En zoals wel vaker in dit soort gevallen: van uitstel komt afstel. Aileen had zich een plekje in het hart van haar opvangmoeder verworven. Aileen mag blijven!

Veel geluk, oude Afghanenmevrouw. Je hebt het verdiend!

Nawoord: de schrijver van dit stukje was met de opvangmoeder en haar honden, inclusief Aileen, op bezoek bij een goede kennis in Zwitserland. Daar presteerde Aileen, inmiddels 13, het om in het achteloos voorbijgaan, zonder enige ophef, een halve baguette van de ontbijttafel te grissen. Zie foto.

Aileen is inmiddels na een paar heerlijke laatste jaren in 2018 overleden.